

# Cinc plaers capitals

GLÒRIA SOLER I GARCIA

## PREFACI

L'insomni teixeix mots eteris...  
... des del son infecund es gesten plaents.  
Vigília d'un dia potser erm, tal vegada dens...  
rimar mots del jaç estant desvetlla el neguit,  
l'instant esquerp de la nit esqueixada.

**I. AMISTAT**

En treure el llot dels dies,  
desfilats els minuts buits, els instants porucs,  
la solitud arrapada a l'ànima sense voler-la...

arrencat el tedi, extirpada l'ànsia  
de tot i de res i de molt i de poc i de tant...

Així, en l'esquelet de mi,  
nua de noses,  
nedant en nius de nodes estàtics,  
hi sou sempre vosaltres:  
certesa innegable, presència espessa  
que acarona el meu jo tan poca cosa  
sense el vostre rostre amic.

Donant-me sense reclam,  
i essent-hi sempre des de dins, des de fora,  
a prop i lluny alhora  
per saber que soc  
per ser-vos també ombra.

## II. LA BELLESA

Enriolada et contempla  
des de sa llunyana eixida.  
Sorneguera t'albira  
i altiva somriu: *"Que n'ets de petit!  
Que mísera la teva presència!"*  
Esquerpa, inabastable, solemne.  
Argentada, amb el sol de migdia.  
D'un negre feréstec, un matí de  
tempesta.  
Blavosa, un capvespre de juny.  
Rogenca, si un setembre fosqueja.  
Vestida de núvol un gèlid febrer.

Perfil retallat a l'alba  
quan el sol dòcilment la dibuixa.  
I s'ajeu lentament, submisa,  
si el teu pas decidit dignament la  
tempta.  
Dolçament va tombant-se;  
va cedint si s'adona  
que el teu respecte la lloa.  
Eixampla els camins, estovant les  
dreceres  
i finalment, descarada,  
alça el pit i reclama una última  
ofrena:  
*«No t'aturis. Vine.  
Enfila't amunt i besa'm.  
Jo sola no estic:  
la teva buidor vull omplir  
de bellesa!».*

## III. EL RECORD

Plaent plaer saber-vos  
part de l'etern vitrall  
que dia a dia es teixeix.  
I és un ser-hi molt ple, molt bell.

Perquè hi sou per ser-hi sempre  
en l'immortal record sens biaix  
de l'absència que nodrim,  
i en el tangible frec de l'instant.

**IV. LA SAVIESA**

Amb rebel·lia anhelem somnis pendants.  
Amorosim cantells d'ingenuïtat perduda.  
Tendre és l'enuig de la sàvia vellesa.  
Bell és el gest de l'amarga certesa.  
Incert el demà rere l'ara amable?

I no és cap engany:  
res més fràgil que el temps!  
Rigorós executa el seu ritme amb afany.  
S'esquinça entre els dits, atrapa els neguits.  
Inclement s'apropia de dies i nits.

Segueix l'aforisme: gaudeix de l'instant.  
Omple't bé el calendari de gaudi excitant.  
Ja ho deien els savis: «*temps fugit*». Ben cert!  
«*carpe diem*» als llavis i el cor sempre obert!

## V. L'AMOR

Estimar-vos: mora roja,  
negre nabiu arran meu  
en el rostoll de la terra amiga.

Estimar-vos: voler el voler vostre,  
de rostres que em sé, que saben que us vull.

I témer l'espai entre l'haver-hi i el ser,  
entre el foc i l'embruix del temps inclement.

Estimar-te: aprendre a apartar-me,  
i a fer-me'n part del tros de tot que ens fa de nord.  
Ser-t'hi a prop alhora, i fer-me invisible o translúcida.

Com si res, com si no pogués ser dona i ser meva  
i ser teva i ser vostra i mig beneita per l'audàcia!

Estimar-me: amorosir-me de mi, de tu...  
de cada aresta rude i esquerpa que em rosega.  
Quedar-me'n el suc, el nèctar pur d'un amor diàfan.

Passerells novells en la travessa  
del vague joc cap al dòcil duel.

Estimar l'amor com a quimera.

Amor que roman allà on mor el fat.

*Salvatge cor (no me'n sé estar)*  
que refà l'intangible, fils eteris i ocults  
que ensumen la pell i la ingràvida essència.

Amor a l'amor que em fa d'esguard,  
que em priva de mi i del meu jo innoble que malvull.

Amor al detall i a l'engròs i a granel...

Per escolar en gotellim o a devessalls!

Amor rebec i feréstec i sofert,  
i plàcid i gentil i encès.

Pecat consentit.

Cabdal plaer.